

kommer vistnok ogsaa i Virkeligheden derved et Ønske fra Arbejdsløshedskasserne, som helst vil være fri for at have noget med denne ekstraordinære Hjælp at gøre. Dog kunde jeg paa dette Punkt ønske nogle mere detaljerede Bestemmelser. Jeg kunde ønske, at det Spørgsmaal blev fremdraget ved denne Lejlighed, om Staten, naar den yder en vis ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, samtidig kan tolerere, at Hjælpekasserne ved Siden af denne ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp yder almindelig Hjælpekassehjælp. Det er mig bekendt, at man i visse Provinsbyer for det første yder de paagældende den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp, som jo var tænkt at skulle være tilstrækkelig til at dække vedkommendes Leveminimum, men at man ved Siden heraf, vel ikke ganske generelt, men dog nogenledes over en Bank, giver Huslejhjælp, Hjælp til Betaling af Gas og Elektricitet og lignende. Hvis den ekstraordinære Hjælp ikke er tilstrækkelig, har jeg ikke det fjerneste imod, at man forhøjer den; det maa man nødvendigvis gøre, idet det Gang paa Gang er fastslaaet, at denne ekstraordinære Hjælp skal kunne dække Eksistensminimumet. Men man kan efter min Mening ikke fra Statens Side paa en Gang give et vist Beløb som ekstraordinær Hjælp og samtidig lade Hjælpekasserne sidde og udd dele Hjælp til de samme Personer, idet Stat og Kommune — hvad Kommunen angaar, maa den jo til Dels selv derom — kommer til at give Bidrag til denne Hjælp, der ydes ved Siden af.

I Lovforslaget er der en Bestemmelse om Uddannelseskursus for arbejdsløse. Det har for mig staaet som noget karakteristisk — hvis jeg da har hørt rigtigt —, at hverken Venstres eller Socialdemokratiets Ordfører har været nøjere inde herpaa. Det er jo ogsaa et Spørgsmaal, om det er andet end en Skueret. Det ser forfærdelig pænt ud paa Papiret, og vi er vist alle enige om, at de, der har den lidet misundelsesværdige Lod, som det er, at være arbejdsløse, kan fortjene al mulig Opmuntring. Dette at søge at beskæftige de paagældende ved Uddannelse er i sig selv al Paaskønnelse værd. Men kan det nu praktisk gennemføres? For det første er Aldersforskellen mellem de arbejdsløse alt for stor. Det er oven i Købet saaledes, at man skal kunne tvinge en arbejdsløs til at modtage Undervisning. Det er mig nu noget imod, at man til et voksent Menneske ligefrem skulde kunne sige: Værsgod, nu skal du søge at berige din

Aand og uddanne dig til et eller andet. Men selv om man kunde tænke sig dette, kan man jo vanskelig sætte Folk, der er i en mere moden Alder, sammen med yngre; det blev dog kun til det bare Sjøv. Der maa i alle Tilfælde trækkes skarpe Grænser, og jeg tror, at man i sin Iver for at stille sig imødekomende paa dette Punkt har ladet sig lede alt for vidt, naar man ligefrem skal kunne lade de arbejdsløse blive optaget paa tekniske Skoler og lignende. Derved svækker man ogsaa Trangen til at faa Arbejde igen, og det vilde ogsaa ligefrem være Synd, efter at man havde faaet en arbejdsløs placeret paa en teknisk Skole, saa at rive ham ud af den igen. Paa den Maade modvirker man ligefrem det Formaal, som dog er det principale, saa snart som muligt at faa de paagældende i Arbejde igen.

Endelig har jeg som en Enkelthed at bemærke, at Sammensætningen af de forskellige Udvalg og Nævn — og det er ikke saa faa, det drejer sig om — muligvis kunde trænge til en nærmere Drøftelse. Jeg har allerede faaet en Henvendelse. Det drejer sig om den Afdeling af Arbejdsmødet, der skal bestaa af 4 Arbejdsgivere og 4 Arbejdere, valgte af Indenrigsministeren efter Indstilling fra henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark. Man har fra Landbrugskredse henledt min Opmærksomhed paa, at der er en vis Mulighed for, at Landbrugerne skiller sig ud fra Arbejdsgiverforeningen, og at det, hvis man lovfæstede Ordningen paa den Maade, kunde risikeres, at Arbejdsgiverne indenfor Landbruget ikke kunde faa en Repræsentant.

Jeg har hermed gennemgaaet de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget, men maa i øvrigt henvise Lovforslaget til nærmere Drøftelse i Udvalget. Forslaget bærer i øvrigt paa ikke faa Punkter Spor af et vist Hastværksarbejde, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med yderligere Enkeltheder. Under den nærmere Forhandling vil vi fra vor Side være lydøre overfor de Interesser, der fra Arbejderkredse maatte fremkomme, og vi vil ganske fordomsfrit prøve de fremsatte Betragtningers Værd. Vi er ikke, som man gerne ønsker at fremstille os, Arbejderfressere, der ønsker Arbejderstanden slaaet ned og gjort til usle Slaver eller, som „Social-Demokraten“ siger, til Kulier. Paa ingen Maade! Vi ønsker, at Arbejderne skal have saa lyse Kaar, som det indenfor de givne Rammer er muligt at skabe for dem. Jeg kan der-